

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΝΟΜΙΚΑ: ΑΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

ΔΙΑΛΕΞΗ ΑΡ. 7
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΜΕΛΕΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΓΩΓΕΣ ΚΑΤΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Αγωγές εναντίον δικηγόρων για επαγγελματική αμέλεια δεν συνηθίζονται στην Κύπρο. Ίσως μετά την πρόσφατη τροποποίηση του Περί Δικηγόρων Νόμου Κεφ.2 Άρθρο 6Ε Νόμος 130(1) του 2009 και την υποχρεωτική ασφάλεια έναντι επαγγελματικής αμέλειας από 1/1/2010 σαν προϋπόθεση άσκησης του επαγγέλματος η μέχρι σήμερα τάση να ανατραπεί. Επιπρόσθετα με την κατάργηση του Περί Αναστολής της Παραγραφής Νόμου, όσον αφορά ορισμένες βάσεις αγωγής και την αναμενόμενη περαιτέρω κατάργηση για όλες τις υπόλοιπες αγωγές για αποζημιώσεις λόγω μη καταχώρησης έγκαιρα και εμπρόθεσμα αγωγών να αυξηθούν. Ένας άλλος ίσως και επιπλέον καθοριστικός παράγοντας για τη μη προώθηση αγωγών για αμέλεια κατά δικηγόρων στην Κύπρο είναι το γεγονός ότι σε τέτοιες αγωγές η μαρτυρία εμπειρογνώμονα δικηγόρου κρίνεται απαραίτητη για απόδειξη αμέλειας. Ασφαλώς υπάρχει απροθυμία δικηγόρων να μαρτυρήσουν ενώπιον συναδέλφων τους και όταν στα αρχικά στάδια ήδη της υπόθεσης ο παραπονούμενος αδυνατεί να εξασφαλίσει την απαραίτητη μαρτυρία ή ακόμη και τις υπηρεσίες δικηγόρου ο οποίος θα αναλάβει τέτοια υπόθεση κατά συναδέλφων του καθίσταται έκδηλο ότι η Αγωγή δεν είναι εφικτή. Σαν αποτέλεσμα υποθέσεις αυτού του είδους σπανίζουν στα Κυπριακά Δικαστήρια.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΜΕΛΕΙΑΣ:

Η επαγγελματική αμέλεια λαμβάνει πολλές μορφές. Δυνατόν να συνίσταται στην μη έγκαιρη προώθηση/καταχώρηση δικαστικής διαδικασίας με αποτέλεσμα να υποστεί ζημία ο πελάτης. Τέτοιες περιπτώσεις είχαμε όπου δεν βρισκόταν σε ισχύ ο Περί Αναστολής της Παραγραφής Νόμος 57/64 ο οποίος θεσπίστηκε με αφορμή και σαν αποτέλεσμα τις δικοινοτικές διαταραχές του 1964. Ως γνωστόν το σκεπτικό του Νόμου ήταν ότι λόγω ακριβώς της έκρυθμης κατάστασης εάν δεν υπήρχε η αναστολή της παραγραφής αγωγές θα είχαν παραγραφεί εις βάρος πολιτών. Επιπρόσθετα μαρτυρία ή και μάρτυρες λόγω ακριβώς της έκρυθμης κατάστασης δυνατόν να μην μπορούσαν να εντοπιστούν εμπρόθεσμα και συνεπώς κρίθηκε ότι η παραγραφή θα έπρεπε να είχε ανασταλεί, κάτι το οποίο έγινε μέχρι πρόσφατα για ορισμένες βάσεις αγωγής δυνάμει του Περί Αναστολής του Χρόνου Παραγραφής Νόμου (110(I)/2002 και παραμένει προσωρινά μέχρι 30.11.2010 για ορισμένες άλλες. Βλέπε Κεφ. 15 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 20(I) του 2010 Άρθρο 2 το οποίο προσέθεσε το νέο Άρθρο II.

Η παραγραφή δεν υπήρχε όπου αυτή προνοείται στο Σύνταγμα ή σε Νομοθεσία η οποία θεσπίστηκε μετά τον Περί Αναστολή της Παραγραφής Νόμο 1964, όπως π.χ. για θανατηφόρα ατυχήματα δυνάμει του περί αστικών ατυχημάτων Κεφ. 140 ή για διαφορές δυνάμει του Περί Τερματισμού της Απασχόλησης Νόμου 1967 ή για καταχώρηση Αιτήσεων για καθορισμό αποζημίωσης σε περιπτώσεις αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η μη έγκαιρη προώθηση δια της καταχώρησης του ένδικου μέτρου εμπρόθεσμα δυνατόν να έχει καταστροφικές συνέπειες με στον πελάτη. Σε περιπτώσεις σαν και αυτές η αμέλεια πολλές φορές οφείλεται σε υπάλληλο δικηγόρου, δικηγορικού γραφείου ή ακόμη και στο υπαλληλικό προσωπικό π.χ. το διοικητικό προσωπικό. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο δικηγόρος εξακολουθεί να φέρει βεβαίως την ευθύνη για τις πράξεις και ή παραλείψεις των υπαλλήλων/συνεργατών του.

Σε κάποιες περιπτώσεις από την πείρα μου τίθεται θέμα εάν και πότε δόθησαν οδηγίες στον δικηγόρο και αν αυτός απεδέχθη διορισμό. Σε μια περίπτωση, την οποία χειρίστηκα, υπόθεση **Φεσσά v. Κασάπη (1994) IAAΔ 337** όπου κρίθηκε ότι η μη καταχώρηση αγωγής για θανατηφόρο ατύχημα εμπρόθεσμα δεν μπορούσε να θεραπευθεί, ο αρχικός δικηγόρος επικαλέσθηκε την μη υπογραφή του απαραίτητου τύπου εξουσιοδότησης με αποτέλεσμα όπως ισχυρίστηκε να μην είχε θεωρηθεί ότι απεδέχθη τις οδηγίες, για να δημιουργηθεί σχέση πελάτη δικηγόρου. Βεβαίως η μη καταχώρηση εμπρόθεσμα ένδικου μέτρου δεν συνεπάγεται ότι ο ζημιωθείς δικαιούται εις αποζημίωση ίση με την απαίτηση του. Είναι αυτονόητο ότι προώθηση ένδικου μέτρου δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι η αγωγή θα ήταν επιτυχής ούτως ή άλλως. Το πρόβλημα αυτό θα εξετάσουμε σε μεγαλύτερη λεπτομέρεια πιο κάτω.

Όπως επίσης θα διαπιστωθεί κατωτέρω αμέλεια μπορεί να προκύψει και στο στάδιο πριν την καταχώρηση της αγωγής δηλαδή της διερεύνησης της υπόθεσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις η φύση της υπόθεσης προϋποθέτει την αποστολή ή επίδοση κάποιας ειδοποίησης εμπρόθεσμα, σαν προϋπόθεση π.χ. έγερσης αγωγής. Μη αποστολή ειδοποίησης δυνατόν να καθιστά τον δικηγόρο ένοχο αμέλειας. Ένα παράδειγμα θα βοηθήσει στο να γίνει αντιληπτό τι εννοώ. Δυνάμει του Περί Ελέγχου Ενοικίασεως Νόμου 1983 απαραίτητη προϋπόθεση για την καταχώρηση Αίτησης Έξωσης εναντίον θέσμιου ενοικιαστού είναι η αποστολή ειδοποίησης τερματισμού της ενοικίασης και απαίτησης των οφειλομένων ενοικίων εντός προθεσμίας 21 ημερών. Η απαίτηση πρέπει να είναι γραπτή και να επιδίδεται προσωπικά ή με συστημένη επιστολή. Μη συμμόρφωση με τις πρόνοιες της Νομοθεσίας καθιστά εκ των πραγμάτων αδύνατη έκδοση διατάγματος έξωσης.

Σε άλλες περιπτώσεις θέμα αμέλειας μπορεί να προκύψει μετά την καταχώρηση του ένδικου μέτρου. Όπου π.χ. ο δικηγόρος δεν εμφανίζεται ενώπιον του Δικαστηρίου ή παραλείπει να καταχωρήσει εμπρόθεσμα μια απαραίτητη αίτηση ορισμού π.χ. Έφεσης ή Περίγραμμα Αγόρευσης για Έφεση εντός της προθεσμίας που απαιτούν οι θεσμοί ή καθορίζει το Δικαστήριο με αποτέλεσμα η Έφεση να απορριφθεί.

Δυστυχώς το επάγγελμα του δικηγόρου είναι τέτοιο που θα έλεγα ότι ο Δικηγόρος βρίσκεται καθημερινά εκτεθειμένος στον κίνδυνο να αντιμετωπίσει απαίτηση για αποζημιώσεις από τους πελάτες του. Ο δικηγόρος δύσκολα μπορεί να είναι ένοχος αμέλειας για παροχή νομικής γνωμάτευσης όπου εκφράζει την άποψη του επί συγκεκριμένου θέματος. Σ' αυτές τις περιπτώσεις από την στιγμή που η άποψη του είναι αιτιολογημένη δύσκολα μπορεί να βρεθεί ότι δεν ενήργησε με την δέουσα φροντίδα και επιμέλεια.

Αμέλεια Δικηγόρων: Η Νομική πτυχή

1. Το λειτούργημα του δικηγόρου συμπεριλαμβάνει την παροχή συμβουλής επί νομικών θεμάτων και την διενέργεια εκ μέρους πελατών πράξεων νομικής φύσης.
2. Καθήκοντα προς τον πελάτη:
 - (α) Τα καθήκοντα απορρέουν από τη σχέση πελάτη δικηγόρου δυνάμει σύμβασης.
 - (β) Ανεξάρτητα από την σύμβαση υπάρχει υποχρέωση για επίδειξη επιμέλειας και σε περίπτωση παράβασης διάπραξη αστικού αδικήματος. Επί του προκειμένου ισχύουν οι πρόνοιες για αμέλεια του Άρθρου 51 του Κεφ. 142 Περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου το Άρθρο 51 προνοεί τα εξής:

«Αμέλεια συνίσταται: (α) στην τέλεση πράξης την οποία υπό τις περιστάσεις δεν θα τελούσε λογικό συνετό πρόσωπο ή στην παράλειψη τέλεσης πράξης την οποία υπό τις περιστάσεις τέτοιο πρόσωπο θα τελούσε ή

(β) στην παράλειψη καταβολής τέτοιας δεξιοτήτας ή επιμέλειας για την άσκηση επαγγέλματος, επιτηδεύματος ή ασχολίας όπως ένα λογικό συνετό πρόσωπο, που έχει τα προσόντα για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού, επιτηδεύματος ή ασχολίας θα κατέβαλλε υπό τις περιστάσεις.

Και στη πρόκληση ζημιάς εξαιτίας αυτής:

Νοείται ότι για αυτή δύναται να τύχει αποζημίωσης μόνο το πρόσωπο έναντι του οποίου ο υπαίτιος της αμέλειας υπείχε υποχρέωση, υπό τις περιστάσεις να μην επιδείξει αμέλεια».

3. Καθήκοντα εμπιστευτικότητας και εμπιστευματοδόχου (Fiduciary and Trust duties). Επιπρόσθετα με τα συμβατικά καθήκοντα και το γενικό καθήκον να ασκεί επιμέλεια και φροντίδα ο δικηγόρος έχει καθήκον να επιδεικνύει εμπιστοσύνη προς τον πελάτη του. Αυτό σημαίνει ότι:

(α) Δυνατόν να εγερθεί θέμα «ανεπίτρεπτου επηρεασμού» σε δοσοληψίες μεταξύ δικηγόρου και πελάτη. Π.χ. δωρεές από πελάτη σε δικηγόρο τεκμαίρεται ότι έγιναν μέσα από συνθήκες «ανεπίτρεπτου επηρεασμού» (undue influence) του δικηγόρου σε βάρος του πελάτη του.

(β) Ο δικηγόρος δεν μπορεί να έχει προσωπικές δοσοληψίες με τον πελάτη εκτός αν αποδείξει ότι κατέβαλε δίκαιο τίμημα και προέβει σε πλήρη αποκάλυψη στο πελάτη του.

(γ) Ο δικηγόρος δεν δύναται να χρησιμοποιεί τον πελάτη ή την περιουσία του για προσωπικό όφελος. Π.χ. χρηματικά ποσά κατατεθειμένα σε λογαριασμό πελατών.

(δ) Δεν δύναται να αποκτά προσωπικό κέρδος καταχρώντος τη σχέση εμπιστοσύνης. Π.χ. εξασφάλιση πλειοψηφίας μετοχών σε εταιρείες με αποκόμιση κερδών. Οφείλει τα κέρδη να τα αποδώσει στους πελάτες του.

(ε) Δεν δικαιούται σε μυστικές προμήθειες και ή να δωροδοκείται.

(στ) Δεν δύναται να ενεργεί όπου υπάρχουν συγκρουόμενα συμφέροντα.

(ζ) Πρέπει να τηρεί πλήρη εμπιστευτικότητα.

4. Σαν αποτέλεσμα μπορεί να επιβληθεί και σχέση δικαιούχου εμπιστευματοδόχου, δηλαδή τεκμαιρόμενου καταπιστεύματος σε σχέση με περιουσία που αποκτήθηκε προς όφελος πελάτη.

ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ:

1. Το καθήκον του δικηγόρου είναι να ασκεί λογική επιμέλεια και φροντίδα. Το κριτήριο κατά πόσο το πράττει είναι αυτό του δικηγόρου ο οποίος είναι «λογικά ικανός». Πρόκειται για ένα «μυθικό» πρόσωπο και το μέτρο σύγκρισης δεν είναι με το δικηγόρο ο οποίος είναι ιδιαίτερα επιμελής και ιδιαίτερα ευσυνείδητος. Το κριτήριο είναι «τι ένας λογικά ικανός δικηγόρος θα έκανε έχοντας υπόψη το επίπεδο της δικηγορίας γενικότερα».

“The question whether a particular mistake was negligent is a matter upon which the mere citation of authority is unlikely to be decisive. The Judge applies what he perceives to be the standard of “the reasonably competent Solicitors a creature as mythical as the man on the Clapham Omnibus. In Midland

Bank v. Hett, Stubbs & Komp [1979] Ch. 384 Oliver J. emphasized that a Solicitor should not be judged by the standard of a “particularly meticulous and conscientious practitioner”..... “The test is what the reasonably competent practitioner would do having regard to the standards normally adopted in his profession.....”

Το πιο πάνω απόσπασμα είναι από το Βιβλίο Jackson & Powell On Professional Negligence 1997 σελ. 447-448.

2. Το καθήκον φροντίδας και επιμέλειας συμπεριλαμβάνει τα εξής:

1. Να είναι επιμελής και προσεκτικός
2. Να συμβουλεύει τον πελάτη για όλα τα θέματα σχετικά με τον διορισμό του και που είναι λογικά απαραίτητα
3. Να προστατεύει τα συμφέροντα του πελάτη
4. Να ακολουθεί τις οδηγίες του
5. Να συμβουλεύεται τον πελάτη του για θέματα για τα οποία έχει αμφιβολία και τα οποία δεν εμπιπτουν εντός της διακριτικής ευχέρειας που του δόθηκε
6. Να τηρεί τον πελάτη του ενήμερο.
7. Να γνωρίζει που και πως θα εντοπίσει τον Νόμο. Δεν αναμένεται από τον δικηγόρο και να είναι αλάνθαστος και να έχει εγκυκλοπαιδικές γνώσεις του Νόμου.

Η παράβαση των καθηκόντων του κρίνεται κάτω από το φως των περιστάσεων που ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Η γενική πρακτική που ακολουθείται δύναται να δοθεί σαν μαρτυρία για να αποφασισθεί αν ασκήθηκε λογική επιμέλεια και φροντίδα.

Όπου ο πελάτης εργοδοτεί δικηγόρο κύρους και μεγάλης εμπειρίας αναμένεται η φροντίδα και επιμέλεια να είναι αυτού του επιπέδου.

3. Παράγοντες οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη για επιμέτρηση της αμέλειας σε βαθμό που να μην υφίσταται είναι:

- (α) Θέματα που αφορούν έκφραση γνώμης για την ερμηνεία εγγράφων ή νόμου
- (β) Δίλημμα στο οποίο τίθεται ο Δικηγόρος όχι εξυπαιτιότητα του με αποτέλεσμα να επιλέξει μεταξύ δυο «κακών».
- (γ) Ο παράγων χρόνος όπου δηλαδή πρέπει να ελήφθη απόφαση/γνωμάτευση κατεπειγόντως

Επιβαρυντικές περιστάσεις θεωρούνται η δημιουργία αχρείαστων κινδύνων και η αποδοχή να ενεργήσει ο δικηγόρος για πρόσωπα με συγκρουόμενα ενδιαφέροντα/συμφέροντα.

4. Ορισμένα παραδείγματα παράβασης των καθηκόντων των δικηγόρων:

1. Λανθασμένη συμβουλή
2. Παράλειψη να δοθεί συμβουλή
3. Κακός χειρισμός κατά την πορεία της υπόθεσης σε διαδικασία ενώπιον Δικαστηρίου.
4. Κακός χειρισμός για θέματα που δεν είναι δικαστηριακά π.χ. μεταβιβάσεις, επενδύσεις χρηματικών ποσών, διαθήκες.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ:

1. Η θεραπεία για παράβαση των καθηκόντων του δικηγόρου είναι αγωγή για αποζημιώσεις. Η βασική αρχή είναι ότι η ζημία πρέπει να έχει αιτιώδη συνάφεια με την παράβαση του καθήκοντος. Με λίγα λόγια η ζημία πρέπει:

- (α) Να προεκλήθει από την παράβαση του καθήκοντος και
- (β) Η ζημία να ήταν προβλεπτή.

Η βασική αρχή του ύψους της αποζημίωσης είναι ότι ο Ενάγων θα πρέπει να αποκατασταθεί στον βαθμό που είναι δυνατόν με χρηματικό ποσό. Τούτο προϋποθέτει δυο πράγματα:

1. Πληρωμή σε ισόποση αξία των ωφελημάτων των οποίων έχει στερηθεί και
2. Αποζημίωση των εξόδων στα οποία υπεβλήθη.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στον καθορισμό των αποζημιώσεων συνήθως είναι απαραίτητο να υπολογίσει κανείς τι θα συνέβαινε εάν ο δικηγόρος εκτελούσε το καθήκον του. (valuation of a chance).

2. Περιπτώσεις αποζημιώσεων:
 - (α) Απώλεια πιθανότητας εξασφάλισης περιουσιακού συμφέροντος.
 - (β) Μείωση αξίας περιουσίας.
 - (γ) Απώλεια δυνατότητας προώθησης/καταχωρούμενης αγωγής.
 - (δ) Απώλεια δυνατότητας Υπεράσπισης.
 - (ε) Απώλεια κάποιου άλλου οικονομικού ωφελήματος.
 - (στ) Ευθύνη προς τρίτα πρόσωπα.
 - (η) Ποινική ευθύνη.
 - (θ) Σπατάλη χρημάτων
 - (ι) Παρεμπόμποντα έξοδα
 - (κ) Προσωπική βλάβη, ταλαιπωρία και ψυχική οδύνη
3. Υπάρχει καθήκον στον πελάτη να λαμβάνει μέτρα να μειώσει τη ζημία του.
4. Να σημειωθεί ότι στην Κύπρο δεν υπάρχει ασυλία των δικηγόρων όπως υπήρχε παλαιότερα στην Αγγλία για τους Barristers όπου εθεωρείτο ότι ήταν προς το συμφέρον της δικαιοσύνης. Εθεωρείτο θέμα δημόσιας πολιτικής.

Η ασυλία αυτή δεν κάλυπτε συμβουλές ή την σύνταξη εγγράφων που δεν σχετίζονται με δικαστικές διαδικασίες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

1. Στην υπόθεση **whitehead v. Searly (2009) I W. L.R. 549** το Αγγλικό Εφετείο απεφάσισε ότι δικηγόροι οι οποίοι επέδειξαν αμέλεια στην προώθηση υπόθεσης, δηλαδή καθυστέρησαν αυτή με αποτέλεσμα η πελάτιδα τους στο μεταξύ να πεθάνει και να μην δικαιούται η διαχείριση άρα ο πατέρας τα μελλοντικά έξοδα δεν είχαν ευθύνη αποζημίωσης. Αυτό επειδή ο Νόμος δεν επιτρέπει την απόδοση τέτοιων αποζημιώσεων. Υπήρξε μεν αμέλεια δηλαδή καθυστέρηση αλλά η ζημία που προεκλήθη δεν ήταν επιτρεπτή εφόσον σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο ούτως ή άλλως η διαχείριση δεν δικαιούται σε αποζημιώσεις για μελλοντικά έξοδα φροντίδας του παιδιού που γεννήθηκε με το πρόβλημα.
2. **A Noyomiv RadFord [2008] 3 WLR 34**

Απεφασίσθη ότι εφόσον η Βουλή των Λόρδων στη υπόθεση **Arthur J S Hall & Co v. Simons [2002] 1 AC 615** απεφάσισε ότι δεν ήταν πλέον προς το δημόσιο συμφέρον οι Barristers να έχουν ασυλία σε αγωγές για αμέλεια για το χειρισμό υποθέσεων ενώπιον Δικαστηρίου, αυτό εσήμαινε ότι και στην παρούσα υπόθεση οι Εναγόμενοι Barristers είχαν ευθύνη για αμέλεια που διεπράχθηκε το 1995 για το χειρισμό Ποινικής Υπόθεσης. Η απόφαση της Βουλής των Λόρδων είχε αναδρομική ισχύ. Όμως εφόσον η αγωγή είχε παραγραφεί οι εναγόμενοι δεν ήταν δυνατόν να καταδικασθούν.
3. Στην υπόθεση **Moy v. Pettman Smith [2005] I WLR 581** η Βουλή των Λόρδων απεφάσισε ότι το καθήκον του δικηγόρου είναι να δίδει καθαρή και άμεσα κατανοητή νομική συμβουλή. Αυτό σημαίνει ότι όταν συμβουλευεί για την αποδοχή ή μη πρότασης για συμβιβασμό ιδιαίτερα κάτω από πίεση χρόνου στο Δικαστήριο δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ένοχος αμέλειας.
4. Στην υπόθεση **Somatra Ltd v. Sinclair Roch & Temperley [2003] 2 Lloyds Rep. 855**, οι πλοιοκτήτες προέβησαν σε συμβιβασμό της απαίτησης τους επειδή είχαν χάσει την εμπιστοσύνη τους στους δικηγόρους που διόρισαν λόγω λανθασμένου χειρισμού της υπόθεσης. Συμβιβάστηκε στα 2/3 της απαίτησης της και το Εφετείο τους επέτρεψε τη διαφορά απ' ότι θα μπορούσαν λογικά να κλείσουν την υπόθεση δηλαδή 75% της απαίτησης τους υπό μορφή αποζημιώσεων.
5. Στην υπόθεση **Sherif v. Garrett & Co [2003] I WLR 3118**, το Αγγλικό Εφετείο απεφάσισε ότι η υποχρέωση του πελάτη σε αγωγή κατά του δικηγόρου του είναι να καταδείξει ότι η απορριφθείσα η αγωγή του λόγω αμέλειας του δικηγόρου του στην έγκαιρη προώθηση της, είχε πραγματική και ουσιαστική πιθανότητα επιτυχίας. Το εκδικάζον Δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να «δικάσει» την αγωγή που απορρίφθηκε, αλλά να προβεί σε νέα εκτίμηση των πιθανοτήτων και να δώσει μέρος της συνολικής απαίτησης. Στη υπόθεση αυτή £250.000 από τις £842.000 που ήταν η απαίτηση.

6. Στην υπόθεση **Corbett v. Bond Pearce [2001] P N L R 31** το Αγγλικό Εφετείο απεφάνθη ότι η υποχρέωση του δικηγόρου όταν συντάσσει Διαθήκη είναι να διασφαλίσει τα δικαιώματα των δικαιούχων.
7. Στην υπόθεση **Dean v. Allin & Walts [2001] 2 Lloyds Rep. 249** το Αγγλικό Εφετείο καταδίκασε δικηγόρους για αμέλεια. Είχαν διοριστεί από τους δανειστές. Παρόλον τούτο είχαν υποχρέωση να διασφαλίσουν τα δικαιώματα των δανειζομένων που ήταν και η επιθυμία των δανειστών.
8. Στην Υπόθεση **Carr-Glynn v. Frearsons [1999] 2 WLR 1046** το Αγγλικό Εφετείο απεφάνθη ότι το καθήκον του δικηγόρου είναι να διασφαλίσει την επιθυμία του πελάτη του με κατάλληλους όρους στην Διαθήκη. Υπό τας περιστάσεις οφείλει και ανάλογο καθήκον στο δικαιούχο της Διαθήκης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ο Δικηγόρος κατά την άσκηση του επαγγέλματος πρέπει σε όλα τα στάδια να επιδεικνύει την δέουσα επιμέλεια και φροντίδα. Ο David Pannick Q.C. στο βιβλίο του *Advocates*, 1992 σελίδα 90 μας υπενθυμίζει σε σχέση με τα καθήκοντα του Δικηγόρου.

“The advocate owes a very substantial duty to the person who puts his life, liberty, finances, reputation, or general happiness into his hands. The client must rely on him at times for fortune and character and life. His obligation is to represent his client, no matter how unmeritorious the case, no matter how great a rascal the man may be..... no matter how undeserving or unpopular his cause. The advocate must make every honest endeavour to succeed..... [and to] put such matters..... as in his client. He has a professional duty to promote and protect fearlessly and by all proper and lawful means his lay client’s best interests and do so without regard to his own interests or to any consequences to himself or to any other person (including his professional client or fellow members of the legal profession.”

Δρ. Χρίστος Κληρίδης
Αναπληρωτής Καθηγητής
Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου
Δικηγόρος

14.4.2010